

**Ανοιχτή επιστολή
για την παναττική απεργία στις 17 Γενάρη 2012
των εργαζομένων στην Ελληνική Χαλυβουργία που
εγκρίθηκε στη Γενική Συνέλευση 4-1-2012**

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Σου απευθύνουμε θερμό ταξικό χαιρετισμό. Το 2012 μπορεί να γίνει η "δική μας χρονιά", της εργατικής λαϊκής αντεπίθεσης. Δεν πρέπει να χάσουμε ούτε λεπτό, είναι η ώρα της οργάνωσης και της δράσης. Συνεχίζουμε αταλάντευτα την απεργιακή μας κινητοποίηση που ξεκινήσαμε στις 31 Οκτώβρη, χωρίς να μας φοβίζουν οι απολύσεις και οι εκβιασμοί της εργοδοσίας. Θα συνεχίσουμε μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας. Να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι και να συνεχίσουμε να δουλεύουμε όλοι με τα ωράρια και τα μεροκάματα που προβλέπονται από τις συμβάσεις μας. Για μας δεν υπάρχουν απολυμένοι και μη, είμαστε όλοι απολυμένοι, με αυτό το πνεύμα παλεύουμε.

Ο αγώνας μας στηρίζεται απ' όλη την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, με ένα πρωτόγνωρο κύμα έμπρακτης αλληλεγγύης και συμπαράστασης. Έχει προκαλέσει το θαυμασμό όλων των εργαζομένων και της νεολαίας. Απ' όλες τις γωνιές της Ελλάδας και από το εξωτερικό έρχονται μηνύματα συμπαράστασης. Όλοι οι τίμιοι εργάτες, ακόμα και εκείνοι που αντιμετωπίζουν με φόβο και δυσπιστία τους αγώνες, ή δεν πιστεύουν στην αποτελεσματικότητα τους, τον θεωρούν δικό τους αγώνα. Καταλαβαίνουν ότι μια νίκη των χαλυβουργών θα είναι νίκη όλων των εργαζομένων. Θα δημιουργήσει αυτοπεποίθηση, αγωνιστικό κλίμα, καλύτερες προϋποθέσεις ώστε το παράδειγμα της Χαλυβουργίας να το ακολουθήσουν και άλλοι χώροι δουλειάς.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Τα μέτρα που πήρε ο Μάνεσης δεν αφορούν μόνο τη Χαλυβουργία. Ήδη έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται σε αρκετούς χώρους, σε πολλούς κλάδους. Ο στόχος είναι να γενικευτούν σε όλους τους χώρους. Μπροστά μας έρχεται βαρύς χειμώνας και πρέπει να προετοιμαστούμε για μεγάλους, σκληρούς και μακροχρόνιους αγώνες. Το μαύρο μέτωπο ΕΕ, εργοδοσίας και κυβέρνησης, μας ετοιμάζει μια χρονιά χειρότερη από την προηγούμενη. Αυτό δεν αλλάζει με σιχτιρίσματα και αναμονές, με κοινωνικούς διαλόγους, ούτε με ατομικές προσπάθειες. Αυτό ο καθένας μας το γνωρίζει.

Δεν αλλάζει, όμως, ούτε και με τους αγώνες που ξέραμε μέχρι τώρα. Απαιτεί να οργανωθούμε σε όλους τους χώρους δουλειάς, να συγκροτήσουμε γερά κλαδικά συνδικάτα, με στηρίγματα σε όλους τους χώρους δουλειάς, εργοστασιακά σωματεία, σωματειακές επιτροπές. Απαιτεί αλλαγή των συσχετισμών σε όλους τους χώρους.

Να τελειώνουμε με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, που είναι με την πλευρά της εργοδοσίας, που ταυτίζει το δικό μας συμφέρον με αυτό της εργοδοσίας. Εμείς, όμως, γνωρίζουμε από την πείρα μας ότι τέτοιο πράγμα δεν μπορεί να υπάρξει. Απαιτεί κάθε αγώνας να στηρίζεται απ' όλους τους εργαζόμενους όπως ο δικός μας αγώνας. Χωρίς αυτά δύσκολα θα αντιμετωπίσουμε τα νέα κυβερνητικά αντεργατικά μέτρα του 2012, που είναι ακόμα χειρότερα από αυτά που πήγε να περάσει ο Μάνεσης στη Χαλυβουργία.

Σας καλούμε να πάρετε στα χέρια την υπόθεση της παναττικής - πανεργατικής απεργίας στις 17 Γενάρη, που αναγκάστηκαν να αποφασίσουν τα Εργατικά Κέντρα της Αττικής. Να νεκρώσουν όλοι οι χώροι δουλειάς σε όλους τους κλάδους. Να αποτελέσει την απαρχή σκληρών αγώνων που πρέπει να οργανώσουμε μέσα στο 2012, με πρωτοπόρους τους βιομηχανικούς εργάτες. Για να μην περάσουν τα νέα βάρβαρα μέτρα, για να ανατρέψουμε μια σειρά άλλα που έχουνε παρθεί, να περάσουμε στην αντεπίθεση μέχρι να πάρουμε στα χέρια μας όλο τον πλούτο που μας ανήκει. Να δείξουμε τη δύναμή μας, ότι εμείς είμαστε οι παραγωγοί του πλούτου, "ότι χωρίς εμάς γρανάζι δεν γυρνά, ότι μπορούμε χωρίς αφεντικά".

Συνάδελφε - συναδέλφισσα,

Με τη συμμετοχή σου στην απεργία προσφέρεις την καλύτερη αλληλεγγύη στον αγώνα μας, βοηθάς όμως και τον εαυτό σου. Αν χάσουμε εμείς θα χάσεις και εσύ. Αν κερδίσουμε εμείς θα κερδίσεις και εσύ, θα κερδίσουμε όλοι μας. Στις 17 Γενάρη δεν απεργείς μόνο για μας αλλά και για τον εαυτό σου, για ολόκληρη την τάξη μας, ενάντια και στο δικό σου εργοδότη, ενάντια συνολικά στην τάξη των εργοδοτών. Ηρθε η ώρα να ξεσηκωθούμε, το οφείλουμε σε αυτούς που πάλεψαν πριν από μας, στους νεκρούς του αγώνα. Το οφείλουμε στα παιδιά μας για να μπορούμε να τα κοιτάμε με υπερηφάνεια στα μάτια, λέγοντας τους ότι δε γονατίσαμε, δεν τα προδώσαμε. Εμείς αυτό προσπαθούμε να κάνουμε όλο αυτό το διάστημα. Στηριζόμαστε απ' όλους τους εργαζόμενους και αυτό μας δίνει κουράγιο, μας μεγαλώνει την ευθύνη. Τώρα είναι η ώρα όλοι μαζί, εργάτες, αυτοαπασχολούμενοι, συνταξιούχοι, νέοι, να κάνουμε ένα βήμα μπροστά με μπροστάρηδες τους εργάτες. Ζήτω η εργατική αλληλεγγύη. **Η νίκη των χαλυβουργών θα είναι πριν απ' όλα νίκη όλων των εργατών.**